

نقدی بر پیش‌نویس ضوابط طراحی و اجرای ساختمان‌های با اتصال خورجینی

محمد فروغی، عضو هیأت علمی دانشگاه یزد *

محمدعلی برخوردار، عضو هیأت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران **

* تلفن: ۰۳۵۱-۸۲۱۲۲۳۱، شماره: ۰۳۵۱-۸۲۱۲۲۳۰، پست الکترونیکی: foroughi_mohammad@yahoo.com

** تلفن: ۰۲۱-۲۰۹۳۰۳۸۵، شماره: ۰۲۱-۸۸۲۵۰۱۰، پست الکترونیکی: barkhorbafgh@yahoo.uk.ir

چکیده:

با تلاش پیگیر و مستمر چندین ساله جامعه علمی و اساتید توانمند کشور در ارتباط با شناخت رفتار اتصالات خورجینی و ارائه راه کارهای اصلاحی، نهایتاً پیش‌نویس ضوابط طراحی و اجرای این ساختمان‌ها به عنوان حاصل کار منتشر شد و جایگاه این اتصالات را که زمانی وجود آن‌ها به عنوان ضعف جامعه علمی کشور محسوب می‌گردید، به مرتبه افتخاری ملی ارتقاء داد. بدیهی است با توجه به اینکه این اتصالات تقریباً مختص کشور ما است، هنوز کارهایی جدی را می‌طلبند، از جمله اینکه بالاترین امتیاز اتصالات خورجینی نسبت به اتصالات استاندارد که موجب رواج آن‌ها در کشور، حتی در زمان ممنوعیت آن‌ها از سوی جامعه علمی شده است، سهولت اجرای آن‌ها است. بنابراین نگارندگان بر این باورند که هدف نهایی مطالعات بایستی رسیدن به جزئیات و دستورالعمل‌هایی باشد که ضمن دارا بودن غنای علمی، از سهولت اجرائی قابل قبولی برخوردار باشد، بگونه‌ای که به این امتیاز اتصال خدشه‌ای وارد نگردد. در این مقاله، سعی نگارندگان بر این است که با تکیه بر مطالعات پژوهشی انجام شده تا بحال و پژوهشی که در حال انجام دارند، ضمن بررسی پاره‌ای از ضوابط مندرج در این پیش‌نویس، به ارائه راه کارهایی در این زمینه بپردازند.

کلید واژه: اتصال خورجینی، اتصالات، ساختمان‌های فولادی

۱- مقدمه

تقریباً همه اهل فن ساختمان در ایران می‌دانند که کاربرد اتصالات خورجینی در سازه‌های فولادی تنها در کشور ما رواج دارد. بنابراین در شناخت رفتار این اتصال و کار بر روی آن نمی‌توان اتکائی به مطالعات جهانی داشت و چاره‌ای جز تلاش ملی و فراگیر در این زمینه نمی‌باشد. خوشبختانه بعد از زلزله اسف بار خرداد ۶۹ که ویرانی سازه‌های فولادی منطقه زلزله زده گیلان را سبب گردید، تلاش‌های